

55 e Nieuwsbrief Oktober 2025

Werkgroep Hospitaleren Roncesvalles

Wanneer u de nieuwsbrief van de WHR niet langer wenst te ontvangen of bij wijziging van uw (e-mail en/of adresgegevens) dit graag doorgeven aan de WHR:
wg.roncesvalles@santiago.nl

De WHR is in principe alleen bereikbaar op bovenstaand email adres. Gebruik dus niet de privé emailadressen, want soms wordt de vraag dan pas in een later stadium beantwoord. Alle werkgroep leden hebben toegang tot dit mailadres, zodat er direct gehandeld kan worden.

Van links naar rechts:

*-Herman Velvis, afgevaardigde vanuit het Bestuur .

*Bert de Stigter , planner

*Noortje Spekman-Waasdorp, Handboek, Libro en Nieuwsbrief .

*Diedrick Jansen Voorzitter

*Janine Verhaaf-Maaskant . secretaris,

*An Pikker, penningmeester,

* Peter Stoks , P.R.

* Hans Perik, planner (knielend)

Oproep

Heb je je nog niet ingeschreven om Hospitalero te worden in Roncesvalles ?

Er zijn nog ruim voldoende plekken over om in 2026 te gaan werken als Hospitalero.

Dus vergeet het niet en geef je z.s.m. op.
De pelgrims rekenen op jullie!

De mooiste, grootste en meest levendige herberg van Spanje is Roncesvalles . Jaarlijks komen in Roncesvalles meer dan **40.000 pelgrims** aan, bij het begin van hun tocht richting Santiago de Compostela. Een warm onthaal in Roncesvalles geeft hun reis een onvergetelijke start – en daar kun jij (weer) aan bijdragen!

Wil je je aanmelden? Gebruik dan de aanmeldbutton of scan de QR-code en log in met het lidmaatschapsnummer.

Aanmeldbutton: [Aanmelden voor 2026 - Santiago](#)

Eigen Q R -code , gemaakt door de planner Bert de Stigter, om in te loggen

In herinnering

Op zondag 5 oktober is Hospitalera Joke de Kler-Kuipers overleden. Vanaf 2011 is zij Hospitalera geweest, eerst samen met vrienden Jos en Noortje Spekman en later ook samen met haar echtgenoot Dick en vriend Kees Ebbenhorst, bijna altijd in de drukste periode van het seizoen **Periode 14**

Ook heeft Joke vanaf 2017 mee gewerkt met het samenstellen van het Libro, samen met Noortje Spekman (lid WHR)

Wij zullen haar blijven herinneren aan haar spontane lach en optimisme.

Nieuwe secretares

Op 1 januari 2026 ga ik proberen om de rol van Janine Verhaaf over te nemen. Proberen, want de rol van secretaris is een veelomvattende die Janine met verve heeft vervuld.

Ik ben 66 jaar, getrouwd met Sjef en ben

met pensioen gegaan, waardoor er meer tijd is voor activiteiten die weinig met mijn werkzame leven in de gezondheidszorg te maken hebben; kleinkinderen, NT2 lesgeven, werken in een wijngaard en wijncursus geven en daarnaast inzet voor het Genootschap. Mijn ervaring als Hospitalera in Roncesvalles heeft mij wederom bewust gemaakt van de hoeveelheid organisatie en goede communicatie die nodig zijn om zowel de pelgrims als de vrijwilligers op een correcte manier van dienst te kunnen zijn. Het is niet makkelijk om iedereen in 'hun kracht te zetten', zoals dat heet terwijl dat zeker ook in Roncesvalles nodig is.

Ik hoop dat mijn inzet en enthousiasme in zowel deze werkgroep als in Roncesvalles als in de werkgroep Ledendagen tot mooie gezamenlijke resultaten leiden.

Karen Kolenbrander

Ontwikkelingen pelgrimsherbergen Europa

Herman Velvis, vertegenwoordiger van het bestuur van het Genootschap in het overleg van herbergen op Europees niveau, informeerde ons over een aantal ontwikkelingen die ook voor ons in de herberg in Roncesvalles van belang zijn. Natuurlijk zijn er veel verschillen tussen de herbergen in de verschillende landen maar een aantal overeenkomsten maken de discussie ook voor ons interessant.

In alle landen ziet men de verwachtingen van het verblijf in de herberg bij pelgrims veranderen. De behoefte aan comfort neemt toe, WIFI is inmiddels niet meer weg te denken, er is veel meer behoefte aan informatie omdat pelgrims minder voorbereid op pad lijken te gaan dan in het verleden, etc. Ook automatisering bij de inschrijving neemt sterk toe, mede als gevolg van het sterk toegenomen aantal reserveringen. De noodzaak om als vrijwilliger te beschikken over voldoende digitale vaardigheden wordt groter. Het gebruik van de QR- codes in Spanje is hier natuurlijk een bij ons allen bekend voorbeeld van.

Het thema 'gastvrijheid' wint onder druk van deze ontwikkelingen sterk aan belangstelling. Een belangrijk vraagstuk is hoe de vrijwilligers in de herbergen ondanks de beschreven ontwikkelingen voldoende ruimte kunnen krijgen en nemen om de kern van hun werk blijvend waar te kunnen maken; het bieden van gastvrijheid en een luisterend oor aan pelgrims.

In veel landen ziet men de gemiddelde leeftijd van de vrijwilliger Hospitalero toenemen en is discussie over de vraag of de 'oudere' Hospitalero het gezien de

veranderde verwachtingen van pelgrims en alle andere ontwikkelingen nog kan bijbenen. Natuurlijk realiseert iedereen zich dat er niet 'een oudere vrijwilliger' bestaat. Desondanks hebben de Donativo herbergen in Spanje, die zijn verenigd in de FEAACS, besloten een maximum leeftijd van 80 jaar voor vrijwilligers in hun herbergen te hanteren en wordt overwogen die leeftijd stapsgewijs nog verder te verlagen.

In Nederland is deze discussie nog lang niet zover. Wij luisteren en kijken wel goed naar de ontwikkelingen elders in Europa en zijn eveneens niet blind voor de ontwikkelingen binnen onze eigen groep vrijwilligers. Waar mogelijk zullen wij jullie betrekken bij de discussies over dit thema en jullie de gelegenheid bieden om je mening hierover te laten horen.

Diedrick Jansen, voorzitter WHR

Drie werk groep leden geven het stokje door

Tijdens de terugkomdag op zaterdag 6 december wordt afscheid genomen van drie vertrekkende werkgroepleden : Janine Verhaaf- Maaskant , secretares. Haar werkzaamheden worden overgenomen door Karen Kolenbrander Hans Perik , planner. Zijn werk wordt overgenomen door Bert de Stigter Peter Stoks, PR man . Over zijn werkzaamheden wordt nog nagedacht voor vervanging.

Belangrijke data :

15 november 2025

Voor de Jefes van 2025 in Utrecht

6 december 2025 : terugkomdag in Holten (uitnodiging om op te geven volgt binnenkort)

31 januari 2026

Voor al de Jefes van 2026 in Utrecht

7 februari 2026

Introductiedag voor alle Hospitaleros die in 2026 ingezet gaan worden in Holten

Roncesvalles

Bellen voor de achterdeur en voordeur van de Alberque . Allebei hebben ze een verschillende beltoon.

De zwarte bel is voor de achterdeur en de witte bel is voor de voordeur.

Nieuwe verlichting in de gang bij de Mostrador.

Fietshelm voor de fiets van de Hospitaleros.

Bordje Jefe zit op de kleine kamer 1 e verdieping

De reden is dat je dan via het raam naar de achterdeur kunt kijken.

Hans Perik heeft nieuwe richtingbordjes gemaakt, zodat de pelgrims direct naar de juiste ingang lopen.

Gedicht van de huisdichter n.a.v. de vorige Nieuwsbrief

Komt vrienden in mijn ronde
En luister naar dit lied.
Ik heb een naam gevonden
Voor Ronces' nieuw verdriet.
Ik stel u voor aan Krypteia,
Oord van kommer en van kwel.
Voor hospiks en hun gasten
Is t daar n regelrechte hel,

Waar ze vergeefs int duister tasten
Van QR-codes en Internet-gespeel.
Men springt er wanhopig uit zijn vel.
Digibeten zijn niet in tel,
En zelfs zij die t weten, zijn niet meer zo snel.
29 Koreanen komen n dag te laat.
Zijn hun centjes kwijt, na veel gepraat.
29 bedden leeg gebleven,
Via t NetWerk verkeerd doorgegeven.
Hoe ingewikkeld is toch t pelgrimsleven.
Hebt u niet gereserveerd met QR-en de code?
Jammer dan, want die is helaas van node!
Gaaf u maar naar Bobbeskonten,
Dat ligt iets verderop,
In de buurt vant mooi gelegen Dronten.
Maar goed dat Kees en Wim er alweer zijn.
Dat wordt dan t volgende knutsselfestijn
Van die tweeling, met hun techneutenbrein.
De wasserij is per uitstek hun domein.
Centrifuges en drogers gaan weer als n trein
Met wat frutsels uit t magazijn.
Maar ook de rest vant huis wordt opgeknapt.
Hoe ze t allemaal doen?
Je bent n boon als je dat zomaar snapt.
Marisol is blij, en op de foto fris gekapt.
Ik geef n roffel op mijn tamboerijn
Voor die reviserende restoratoren,
Nooit aant end van hun Latijn.
Of was Casa Sabina tóch n brug te ver?
Vervallen tot ruïne met één ster.
Stenen verbrokken, deur verdwenen
De tekening doet mij nostalgisch wenen.
Vooruit Wim en Kees,
Ga daar óók maar eens wat hulp verlenen!

Tot slot vaart ook t Narrenschip voorbij.
Met vogels van zeer divers pluimage,
Al of niet met opgestoken veren in de rij.
Hospiks betalen soms hun stage.
De een is blind, de ander loopt op laatste benen,
Wilde Kenau blijkt n koerende Sirene,

Hospik-lonkend, zou ze t menen?
 Palestijn geeft rozenkrans aan deez' en
 gene,
 Komt uit Nazareth, nota bene!
 Een bonte stoet van andanten en
 vaganten.
 Maar de hospiks weten steeds van
 wanten.
 Bedienen welgemoed de raarste klanten.
 Tonen de Camino van zijn ouderwetse
 kanten.
 Lijken potdorie soms wel echte santen!

EL VIEJO Pieter v d Ven

Fragmenten uit de Libro's

Periode 10	Vrijdag 11 juli t/m Vrijdag 25 juli 2025
Hospitaleros :	Wil Matti, Margriet te Morsche, Hans Olthof, Anton Hagen, Anita Hagen, Karin Berkhout, Angelique van Aken , Marion van Wings
Aantal pelgrims:	1.741

Bij de vele gesprekken die we dagelijks met onze gasten voeren wordt je dikwijls weer verrast en/of ontroerd door het verhaal dat zij vertellen. Zoals die man uit Australië die ieder jaar een Camino route loopt. Op één van zijn tochten, vijf jaar geleden, had hij een vriendschap opgebouwd met een man en vrouw uit twee verschillende landen in Europa. Zij waren elkaar op social media blijven volgen.

Om dit jaar de Camino Frances te gaan lopen bedacht hij samen met zijn vriend een plan. Eerst werden een aantal fake berichten op FB geplaatst alsof zij (de

mannen) elders op de wereld waren. Hierna reisden beiden af naar Sint Jean-Pied-de-Port en begonnen te wandelen. De 1ste 'toevallige' ontmoeting was tussen de man en vrouw uit Europa en enkele kilometers verder in de richting van Roncevalles stond opeens de Australische vriend op de Camino. Je kunt je voorstellen welk een emotioneel weerzien dit bij de vrouw teweegbracht.

Alle lof over de goede organisatie, de vriendelijke ontvangst en de goede sfeer die we uitstraalden.
 Ook vandaag weer voldoende stress met de QR- code. Geduld is een mooie eigenschap die erg van pas komt op de Camino, zowel voor de pelgrim als voor de Hospitalero.

Aan het einde van de dag was er nog een vervelend incident. Een pelgrim heeft twee minuten zijn kleine buidel tasje met inhoud onbeheerd onder het bed gelegd om tot zijn grote schrik te ontdekken dat het daar niet meer lag. Om de hoek vond hij het tasje terug, het geld (160 euro) was eruit gehaald de creditkaart en papieren zaten er nog wel in. Hij was erg ontdaan. We hebben de Guardia Civil ingeschakeld. Maar die konden niet zo veel doen. Voor de Verzekering had hij wel een verklaring nodig en dat zou hij de volgende dag kunnen regelen.

Een late gast, Nas genaamd, bleek uit Nederland, uit Zwolle te komen. Hij kwam op een fiets met een grote boodschappentas aan het stuur. Had de hele weg de fiets bijna geduwd (50 kg) en hij was ontzettend moe. Hij kwam echter niet voor een bed, want hij wilde gewoon buiten slapen. Hij ging naar het toilet en zijn banden werden van wat meer lucht voorzien en heeft met ons een kopje gedronken en ons zijn verhaal gedeeld. Hij wilde geen luxe, maar helemaal teruggeworpen op zichzelf de tocht maken. Hij vertelde dat hij onderweg heel

veel zorg en aandacht van mensen kreeg.
En zo vertrok deze wijze en bescheiden
man weer de nacht in om ergens in de
open lucht te gaan slapen

**Periode 11 Vrijdag 26 juli t/m
Vrijdag 8 augustus 2025**

**Hospitaleros: Ingrid Lochmann van
Bennekom, Jan Groot,
Evelyn Groot, Ria de
Hoog, Anja Roemer,
Ingrid Blokhuis, Ellen
Bosman, Jaco Tavenier**

Aantal pelgrims: 2.011

Een pelgrim, die we de bijnaam 'de witte
tornado' hebben gegeven, heeft bij ons
allemaal wel het bloed onder de nagels
vandaan gekregen. Hele bijzondere eisen
stellen, liegen, ruimtes voor eigen gebruik
opeisen, onze Jefe beledigen en
ontzettend veel aandacht vragen zijn daar
de voorbeelden van die voor onrust
zorgen. Even twijfelen we aan ons zelf.
Gelukkig bleek later tot onze opluchting
dat dit niet aan ons lag. Bij alle andere
locaties in Roncesvalles had iedereen
dezelfde mening over het gedrag van deze
betreffende pelgrim.

Op woensdag 6 augustus was het tijd voor
het hoogtepunt op het
schoonmaakschema – het ouderwetse
pledgen van de vloer. Zoals iedere dag
tijdens de schoonmaak gaat dat gepaard
met de Top 2000 op oorverdovend
volume, want waarom zou je jezelf alleen
vergassen met dampen als je ook nog
gehoorschade kunt oplopen? De
spuitbussen worden in recordtempo
leeggejaagd, terwijl we onszelf langzaam
maar zeker in een wolk van chemisch

optimisme verliezen. Hoestend, proestend
en met ogen als rode kool delen we
daarna op het terras onze 'ervaringen
alsof we zojuist levend zijn teruggekeerd
uit een giftige veldslag. De Nederlandse
Arbodienst zou vermoedelijk spontaan
hun vergunningenboekje uit de binnenzak
trekken als ze dit spektakel ooit met eigen
ogen zouden zien.

afsluitend gedicht door Ria de Hoog

Roncesvalles in gegleden

Ontmoeten van zeven vreemde mensen

Die een herberg moeten beheren

En voldoen aan pelgrims wensen

Vroeg uit de veren

Veel taken, klusjes, gelukkig met een
opperbeheerder

Een slaapkamer delen met een maat

Lachen, gieren, brullen ,het was steeds
weer raak

Slapen vanaf ver na middernacht

Niemand hield de wacht

Hospitaleren is twee weken opgaan in een
soort tehuis

De een de sleutel, de rust, de strubbels, de
rechte en de kromme, maar niemand in de
kluis

Tis voor nu klaar

Morgen pakken en gaan

Pelgrimsvrienden het gaat jullie goed

Heb veel geleerd over wat wel en niet
moet

**Periode 12 Vrijdag 10 augustus t/m
Vrijdag 22 augustus 2025**

**Hospitaleros: Nico van der Steen, André
Beij, Ad Paauwe, Nelleke
Boel, Rieky Verstappen,
Leon Peeters, Frank
Keijser, Bert de Stigter**

Aantal pelgrims: 2.226

De bus van 18.00 uur uit Pamplona zorgde even voor wat filevorming. Verschillende gezinnetjes en nauwelijks QR- codes bij binnenkomst. Samen met Ojer hadden we de boel na een uurtje weer rustig.

Voor het aanmaken van de QR- codes hebben we nu behalve de PC van Hans Perik ook een PC van Leon beschikbaar. Het intikken op de applicatie gaat daarop stuk gemakkelijker dan op de telefoon en als Hospitalero kan je meekijken of het goed gaat, zonder dat je de telefoon uit de handen van de pelgrim hoeft te grissen.

De QR- code heeft ook een positieve uitwerking. Een knorrige pelgrim wordt een gelukkig mens op het moment dat het lukt om de code aan te maken. Het wordt vaak gevierd als een gezamenlijk wapenfeit met de Hospitalero. Weer een gelukkige klant.

Het grote nieuws van de dag is de geboorte van Perre.

Pauwe, kleinzoon van Ad en Nelleke. Ad heeft zijn stamhouder. We hebben dit 's avonds gevierd met een soort beschuit met muisjes en een glaasje pacharan. En het was nog lang onrustig in Roncesvalles.

Vandaag een nationale feestdag voor de Spanjaarden. Het is Maria ten Hemel Opneming. Voor de Basken is het vooral de herdenking van de slag bij Roncevalles met Roeland. Hij is hier in Roncevalles gesneuveld rond het jaar 700. Er gaat dan vanaf hier een optocht met vlaggen en muziek naar zijn monument.

Na de schoonmaak geen koffie bij Casa Sabina maar met ons allen naar Burguete waar een Handcraft markt is. Marisol heeft ons hierop attent gemaakt. We waren niet de enigen... Een hele leuke markt met heel veel handgemaakte sieraden, tasjes, frutsels, tapasjes, kaas, blikjes paté en nog veel meer. Na een kwartier in de rij te hebben gestaan voor koffie, was de koffie op... Gelukkig verderop meer geluk.

Vanavond om 21:50 u meldde zich een Duitse jongen die er op het eerste gezicht wat vaag uitzag. Hij vertelde dat hij kanker had gehad en nu op een Healing tocht was. Helaas zat zijn pelgrimspaspoort in de rugzak van een vriend die nog 5 km weg was. Dat gold ook voor zijn geld en de oplader voor zijn dode telefoon. Wat nu te doen. Op het punt waar de feiten eindigen begint de fantasie. Voor ons was het moeilijk inschatten waar dit punt lag. Een Franse dame met mededogen betaalde voor een bed en ontbijt. Omdat we zijn gedrag niet goed konden inschatten hebben we hem op bed 339 gelegd. Toen we de situatie om 23.00 uur nog eens gingen bekijken kregen we een royale duim omhoog van hem. De volgende ochtend lag hij om 6.00 uur nog lekker te slapen. Om 7.00 uur vertrok hij met een grote glimlach en gaf de Hospitaleros van dienst een stevige Hug. Ook was er nog tijd voor een selfie met de Hospitaleros. Met de telefoon die beschikbaar toch weer

was opgeladen. Waarschijnlijk verbaast het de lezer van dit stukje niet, dat zijn vriend nooit is komen opdagen. Iedereen is een pelgrim, toch? Wonderbaarlijk was mijn check-in van een blinde Duitser. Deze 42-jarige man was op deze hete dag vertrokken uit Saint Jean-Pied- de - Port en wilde, vertelde hij mij uiteindelijk Finistère 'zien'. Ongelooflijk, hoe kan deze man de Camino bewandelen zonder maar iets te zien, kun jij het je voorstellen? Hij maakt gebruik van een sterk gps systeem, en wordt tijdens z'n tocht vaak spontaan begeleid door een pelgrim die met hem te doen heeft. Enfin aan mijn arm heb ik hem naar z'n bed begeleid en z'n bedlinnen voor hem om matras en kussen gedaan. Enfin, het heeft een enorme indruk op me gemaakt, ik hoop dat hij in z'n missie slaagt.

Periode 13 Vrijdag 22
augustus t/m Vrijdag 5 september 2025

Hospitaleros: Marc Koch ,Joke de Bakker, Harry Collignon, Inge Nederveen, Peter de Waard, Ada Kwakkelstein, Geert van Gorkum, Cathelijne van Gorkum , Helmien van Wichem

Aantal pelgrims : 2.806

Ook gisteren en vandaag zaten we helemaal vol. Dat betekent dat we weer een aantal pelgrims moesten doorsturen. Normaal is dit geen probleem. Een van onze groep wilde een paar naar Espinal brengen, maar die hadden iets te veel noten op de zang. Want de jongeman zei tegen hem dat hij aannam dat hij hem morgen zou komen ophalen. Toen ging het hele karwei niet door en is het stel lopend naar Espinal vertrokken.

Vandaag hebben we na het schoonmaken een rondleiding gekregen van Mikel. Hij liet ons de kapel, het knielhuis en de bibliotheek zien. Een hele leuke rondleiding.

Gistermiddag ging plotseling het brandalarm af. Een snelle ronde over de betrokken verdieping leverde niets op. Het was dus loos alarm. Niet de eerste keer heb ik begrepen.

Er was nog iets speciaals gisteren. Een mevrouw klaagde over verschrikkelijke buikpijn. Ook vertelde ze dat ze al een paar dagen niet naar het toilet was geweest. Ze is naar de dokter gedaan en die stuurde haar door naar Pamplona, waar ze een klysma kreeg. Het is uiteindelijk allemaal goed gedaan, want

vanmorgen stond ze weer fris klaar om haar wandeling voort te zetten. Vanmorgen ook een paar vreemde incidenten. Een mevrouw kwam naar ons toe en vertelde dat ze waarschijnlijk last had van bedwantsen. Ze had inderdaad een paar vreemde plekjes op haar lichaam, maar of het van bedwantsen was? Voor de zekerheid hebben we het bedwantsen protocol gevolgd. Bij het brengen van de bagage naar de opslag werd een kleine portemonnee gevonden met daarin een bankkaart, een creditkaart en wat briefgeld. Na controle van de enveloppen vonden we het telefoonnummer op de bagage envelop en is er met hem gebeld. Hij nam niet op en we hebben zijn voicemail ingesproken. Uiteindelijk hebben we de portemonnee aan Marisol gegeven en die zou het verder afhandelen.

Wat een dag. Een vrouw was doorgelopen en haar man zou volgen richting Roncesvalles. Ze kreeg de hele middag geen contact met hem en ze zocht hulp bij ons. Ze was erg overstuur maar toen hij 1,5 uur later hier aankwam werd hij in plaats van een arm om haar heen te slaan heel erg boos op haar. Twee dames uit Texas die samen voor hun verjaardagen de Camino lopen kwamen binnen. Een van hen, Joan, kon niet meer op haar benen staan en zei dat ze last van hoogteziekte had. Ze was totaal uitgeput en had de laatste kilometers alleen maar overgegeven. Tot overmaat van ramp hebben ze ook nog eens geen spullen bij zich. Die staan bij Casa Batit. Niemand kent het en het is nog 23 km hier vandaan. We hebben ze een slaapzak gegeven en ze in de dependance kunnen onderbrengen. Morgen wordt Joan 60 jaar en we zijn van plan met zijn allen haar met Happy

Birthday wakker te zingen. Hopelijk voelt ze zich dan wel beter. Er kwam een dame wat informatie vragen over Roncesvalles en ze vond ons allemaal zo aardig dat ze €20 doneerde terwijl ze niet eens hier sliep, maar in het hotel. Ze overwoog nog even om te switchen en hier te komen slapen.

**Periode 14 Vrijdag 5 september t/m
Vrijdag 19 september 2025**

**Hospitaleros: Kees Ebbenhorst, Joop
van Essen, Angelien
Zonder, Betsy van
Midwoud-te Rietstap,
Ineke van Hattem, Maarte
van Hattem, Siny Wolters,
Annemiek de Jongh,
Martien van Diesen**

Aantal pelgrims: 3.318

Vandaag viert de Kerk het feest van Maria Geboorte. Dat betekent in Spanje een vrije dag en de dienstitijden voor de mis als op zondag. Een volle kerk, de bisschop is gekomen, het altaar is versierd met dahlia's en het koor zingt. Voor de pelgrim was het een zware dag. Het regende de hele dag. Al die natte kleding moest gewassen worden. Druk was het voor de wasserij. 's Avonds ca. 21.00 uur kwamen

twee zussen uit Rome, die 's morgens om 7.30 uur Saint Jean-Pied-de-Port hadden verlaten, drijfnat aan. De ene had vreselijk last van kramp gehad en kon daardoor niet snel lopen. Hun overleden vader had altijd naar Santiago willen lopen, had boeken thuis over de Camino, maar was niet zo ver gekomen. Zijn dochters zouden dit nu gaan doen. Bij Casa Sabina werd een maaltijd gekocht en om 22.00 uur brachten wij de dames naar bed. Eerder die dag werd op etage 3 een grote schat, 5,60 euro, gevonden. Een pelgrim had waarschijnlijk genoeg van al zijn munten en liet die achter. Vijf Mexicanen, die eens met hun Maria naar Rome liepen, wilden nu op hun weg naar Santiago Maria van Roncesvalles bezoeken en bij ons in de herberg slapen. Helaas in de herberg was

geen plaats. Gelukkig hadden ze hun eigen Maria bij zich.

De kleren zijn er nog steeds niet. "Ik ga aangifte doen bij de politie. Ook vanwege de verzekering". "Wacht nog even" zegt

Kees. De dame had geen tijd en vertrok. En wat komt er even later tevoorschijn, haar "verloren" kleding. Kees rent alle plaatsen af, waar ze zou kunnen ontbijten. Helaas. Dan maar de politie bellen. Daar zit ze. De politie haalt haar kleding op en bezorgt die bij de dolgelukkige pelgrim. Iedereen blij en de politie heeft een goede beurt gemaakt. Even de was ophangen. Je klimt op de kastjes op etage drie, neemt je waslijn en probeert hem van balk tot balk tot balk te spannen. Oeps, een verkeerde stap en je valt via het bed van je buurman achterover op de grond. Dit overkwam een pelgrim vandaag. Gelukkig stond hij weer op zonder zich te beklagen over pijn. Voor 500 euro kun je je auto van Roncesvalles naar Leon laten brengen. Hoe doe je dat? Vier Françaises hadden daar niet over nagedacht en dachten dat wij dat wel zouden doen. Advies: wacht op het transportbedrijf, geef de autosleutel af en wandel. De dames hebben we niet meer gezien.

**Periode 15 Vrijdag 19 september t/m
Vrijdag 3 oktober 2025**

**Hospitaleros: An Pikker , Anneke
Miedema, Tanja Poortinga,
Netty Huiberts, Jeanine
Wagemakers,**

**Rudy Cornelis, Math Kerens, Diedrick
Jansen**

Aantal pelgrims : 2.574

Maandag kwamen de pelgrims meer geleidelijk binnen. De invulling van de code gaat steeds gemakkelijker. We zijn inmiddels allemaal QR-code-expert. Er zitten zeker nog haken en ogen aan dit systeem, maar uiteindelijk kan iedere pelgrim inchecken in de herberg. Een akkefietje op de 2^e verdieping was gaande. Een dame was vanaf het bovenbed via het bedtrapje op haar hoofd op de grond gevallen, waardoor een beste snee op haar hoofd was ontstaan. 'Onze Tanja' werd er direct bij geroepen en is niet meer van haar zijde geweest totdat de ambulance kwam voorrijden. Er zijn een aantal krammen in haar hoofd gezet en zij en haar partner zijn vanochtend weer vertrokken richting Santiago de Compostela.

We bereiden ons voor op een drukke QR-codedag. Het begint aanvankelijk zo tot het nieuws komt van Marisol dat de QR het niet doet. Dus worden pelgrims niet meer om hun code gevraagd en worden ze naar de receptie gestuurd met paspoort of identiteitskaart.

Ook wij worden gelijk ontslagen van een taak die we ondanks menig kritiek, voor een groot deel op ons hebben genomen,

namelijk het helpen van pelgrims de code te bemachtigen.

In de late middag kan en moet de code toch gebruikt worden, maar is het grootste leed voorbij daar pelgrims nog slechts druppelsgewijs binnen komen.

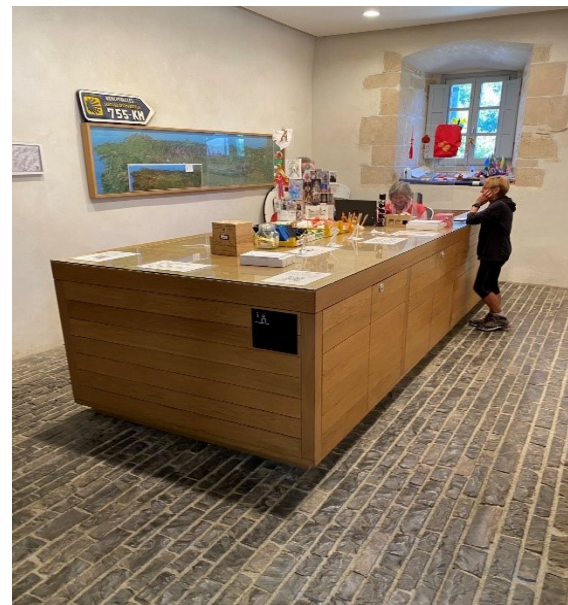
In de avondpolemie van ons team wordt terug de kwaliteit van de app op de korrel genomen. Met name de gebruiksvriendelijkheid; soms neemt het tien minuten in beslag, soms een half uur, en soms lukt het helemaal niet....

**Dus meneer programmeur, ga terug aan
de slag...**

"Iedereen wil verbetering,

Niemand wil verandering"

(S. Kierkegaard)

We hadden vandaag verwacht extra schoonmaakwerk te hebben aan de begane grond en de natte cellen boven, maar dat werd doorgeschoven naar woensdag en donderdag , we waren daar niet blij mee, omdat we voor woensdag

een uitje gepland hadden en donderdag onze laatste dag is.

Vandaag 150 reserveringen met daarin twee groepen, 16 Koreanen en 16 Taiwanese. De eerste groep was redelijk goed geregeld en de tweede groep helemaal niet, geen QR- codes en een warrige begeleider die nadat hij zijn groep had afgeleverd in een busje stapte en verdween.

We mogen alleen nog slaapzakken, de dekentjes, verkopen aan de koukleumende pelgrims en geen dekentjes meer uitreiken.

Vandaag hadden we ook de schoonmaak van de begane grond en de toiletruimtes op de eerste en tweede verdieping. De kelder en de derde verdieping waren niet gebruikt, zodat Diedrick en Math direct beneden aan de gang konden en dat deed Math, hij heeft de gang

zeer grondig schoon gezogen, zodat hij wel vier keer de stofzak leeg moest maken en we ons morgen in elk geval niet meer

druk hoeven te maken over de gang, ook de toiletruimtes boven zijn nu schoner dan schoon, omdat we allemaal heel proper zijn en blijven poetsen tot alles blinkt, zelfs de vloer op de tweede etage helemaal gepledged (moeilijk woord!).

Vanmorgen kwam er iemand van de NRC die een reportage maakt over Navarra en die ook de herberg wilde betrekken in zijn verhaal.

Een groep van zes Argentijnen met een

priester in hun midden, rugzakken kwijt, geen QR- code, slecht verstaanbaar, en het kostte heel veel tijd om deze mensen te helpen, uiteindelijk hadden ze een bed

in de kelder, maar de priester vond zich te oud voor een bovenbed, zoek het zelf maar even uit met je mede pelgrims en snel weer naar boven, een vrouw uit Kazakstan die ook jarig was, een Braziliaan die niet te verstaan was en die we uiteindelijk een bed in de winterherberg konden geven waar al twee Chinezen waren, mensen op de verkeerde bedden, verontwaardigde Italiaanse dames die boos waren, omdat een fleece dekentje meer koste dan een bed, donkeyservice etc.....

**Periode 16 Vrijdag 3 oktober t/m
Vrijdag 17 oktober 2025**

**Hospitaleros: Tijmen Stoof, Hans van
Hinsbergh, Corry Janse,(2 dagen later)
Margreet de Vries, Jolanda Kapteijns,
Eugène Brinkmann, Anja Roemer (eerste twee dagen)**

Aantal pelgrims: 1.571

's Morgens was een Amerikaan zijn portemonnee kwijt met al zijn creditcards, hij dacht in de kerk. We waren ons al aan het beraden wat te doen toen hij hem terugvond buiten op een bankje, gelukkig maar. Een andere Amerikaan was zijn schoenen kwijt. Er was wel een ander paar van hetzelfde merk maar in een andere maat. Hij werd boos en een andere pelgrim bood hem toen een paar schoenen van zichzelf aan. Eerst weigerde hij verontwaardigd, maar de andere pelgrim bleef volhouden en stelde zelfs voor om in Zubiri de schoenen te zoeken, uiteindelijk nam hij het aanbod aan. The Camino provides.

Niet leuk: vandaag was het de grote Zwitserse reisgroep die binnenkwam voor een stempel en de volledige gang blokkeerde. Wij vonden het slim om ze vriendelijk te vragen om even buiten het formuliertje in te vullen, zodat ze een beetje gespreid terug zouden komen om te stempelen. Dit viel niet in goede aarde bij de reisleader van de groep, hij werd werkelijk woest. Wat we ook probeerden, we hebben hem helaas niet meer uit zijn boze emotie kunnen halen.

Vanmorgen waren we verdrietig en geschokt. Een Engelse pelgrim kwam vertellen dat ze rond zes uur naar de wc ging en dat er in de tussentijd 300 euro uit haar heuptasje gestolen was. Ze had daarvoor een man gezien die met een zaklamp in compartimenten scheen. Even later kwam een man uit Malta van de andere verdieping vertellen dat er bij hem 1500 euro was gestolen. Later die dag belde een Koreaan dat hij zijn portemonnee kwijt was. Marisol heeft contact gehad met de politie en met de pelgrims. We vonden het verschrikkelijk en hielden er een naar gevoel van over.

**Periode 17 Vrijdag 17 oktober t/m
zondag 2 november 2025**

**Hospitaleros: Hans Perik, Jan Bernard
Koolen, Luc Holsters, Rosi
Sanfrutos-Ubeda, Agnes
Hofsté, Aantal pelgrims:
.....**

Nu het minder druk is hebben we meer tijd om met de pelgrims een praatje te maken en ze beter te leren kennen, een hele zenuwachtige Duitser, een boom van een kerel is voor de 1e keer op de Camino en de 1e dag onderweg, vermoeid, onzeker en bol van de spanning wat hem nu weer overkomt, we helpen hem met de QR en proberen hem gerust te stellen wat ook lukte. Vanmorgen kwam hij bij ons en de zenuwen waren weer toegeslagen voor de dag van vandaag, hoe zou het verder gaan met hem op de Camino?

Zelfs de Spanjaarden en Italianen hebben we onder controle gekregen en gehouden, ze kwamen om half 10 met 8 personen terug van het eten met allemaal 1 fles rode wijn bij zich, lichtelijk aangeschoten hebben we ze met kleine drang buiten weten te houden en om 5 over 10 naar boven kunnen sturen zonder de flessen, die waren trouwens al leeg op dat moment en ze waren behoorlijk stil. Om kwart over 10 het licht uit gedaan en niets meer gehoord.

De monniken. Alweer. Waar zijn ze? Sommige pelgrims blijven zich verbazen over de prachtige wake-up muziek, zo rond de klok van 6 uur 30. Het gezang begeleidt hen allen voor 8 uur (het is nog donker) naar de Camino, richting Pamplona. Sommigen keren terug naar Frankrijk anderen springen op hun fiets of maken gebruik van de bagageservice

Na het ontbijt begonnen met de schoonmaak, even de materialen weer opzoeken, de stofzuigers controleren en er blijkt 1 kleine handzuiger van Makita spoorloos te zijn, de mooie kleine die zo gemakkelijk is om de lockers uit te zuigen, waar alle vorige groepen de spullen allemaal laten is ons een complete verrassing.

Ook zijn we (Agnes en Hans) begonnen met het controleren van de lakens en dekens, we hebben wel 40 onderlakens gevonden in de kasten en op onze slaapkamers en ook wel 20 dekens die op de bedden gelegd waren, wat moeten we er allemaal mee?